

förslätt med Glyceret och med
tog sen för tummen i en kopp
hans maktstätt var i sin
När mittan feg han maktigt opp

var det ei pantfart var för dagen
hälsungare och Glyceret
var gulligt fagget omring magen
Så lag han ut till sin figur

tid nattas jemt en gång
som tummen för god ordning full
stod prydligt fram det rökta häret
När hans hatt med lördig full

och när han gick den fromma släkten
gaf ladan, himmelstida och lag
och när han gick den fromma släkten
Så en linstade uti sin gång

var hat till roma trus och flator
Cornelius, till sin hela ått
tröt högt i naden sin rosett
och trödes getna i davalvor

Min sagde Man

Cornelius ifrån denna stund
fann sådant utaf Politiken,
i slika högmål höll sin mun
och tog sin hand från Republikten.

Nu är det jemt halft år i natt
sen stora grålet var mid tullen,
då blef han hemledd utan hatt,
om låst och öron rök och swullen.

Wist måste striden varit strång,
ty näsan kommen war till korta;
i släptåg följde hans gehång,
men rock och wäst de woro borta.

Nu låg han der, och på ett bord,
stod flaskan tätt wid hufwudgården,
och brånwin war det sista ord,
som undföll honom här i werlden.

Så war min man Cornelius Tratt —
Porträtet will jag Posten skänka;
att det är likt min ålta skatt,
det vittnar en bedröfwad Enka.

GS 1038

Enne

nya

Bisör,

Den Första:

När andra lyckan söker ic.

Den Andra:

Cornelius, till sin hela ått ic.

Malmö 1823.

Trykt uti Berlingska Boktryckeriet.

Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för
Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för

Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för
Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för

Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för
Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för

Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för
Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för

Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för
Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för

Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för
Men en gång någon fört
Sitt tal om detta för

Satt så en timme på sin säng
förnöjd med strumporna i handen,
var hatare af hast och fläng
och glömde gerna strumpebanden.

Men fast så skickad till person
han hade liwål fått passera,
om han haft koslig ambition,
att ta sig fram och avancera.

På lärdom hade han ej brist
till att han kunnat skick ig wara;
ty han kom ut som Gymnasist,
för tretti år sen ifrån Stara.

Men maktighet han sällast fann,
bjöd icke till att bryta isen,
och i sin lifstid aldrig hann
till mer än extra wid ericen.

Beständigt war mitt tal så här:
Cornelius tag dig kommissioner,
och skaffa dig en karacter,
och köp dig nya permissioner.

Sa, ja, nog fins här sysslor till,
och titlar, embeten och tjänster;

Sorparen.

När andra lyftan söker,
på branta klippors höjd,
och guld med guld föröker,
jag lesver mera nöjd.
Uti den stilla dalen
wid spadan och min plog,
der känner jag ej qvalen,
ty jag har alltid nog. ;:

En walfam tupp mig wäder
när andras flocka slår,
ej Conscripton mig råder
wid mina femti år.
På afstånd jag betraktar
de stora ting som sker
och liknöjd jag aswaktar
wor dräplig händelse. ;: